

Sygn. akt VII Ka 688/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Lutostańska

Sędziowie: SO Dariusz Firkowski (spr.)

SO Anna Górczyńska

Protokolant: st.sekr.sądowy Monika Tymosiewicz

przy udziale oskarżyciela publicznego funkcjonariusza celnego Arkadiusza Kamińskiego

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2015r.

sprawy **M. T.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 91§4 w zb. z art. 65§3 w zb. z art. 54§3 w zw. z art. 7§1 kks

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mrągowie VI Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Biskupcu z dnia 30 kwietnia 2015 r., sygn. akt VI K 27/15

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt VII Ka 688/15

UZASADNIENIE

M. T. oskarżony został o to, że w dniu 22 grudnia 2014 r. przechowywał w pomieszczeniu garażowym przy ul. (...) w B. wyroby akcyzowe importowane bez przedstawienia organowi celnemu i bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy w postaci:

- 700 paczek papierosów po 20 sztuk marki V.,
- 220 paczek papierosów po 20 sztuk marki V. (...),
- 60 paczek papierosów po 20 sztuk marki A.,
- 60 paczek papierosów po 20 sztuk marki A. (...),
- 20 paczek papierosów po 20 sztuk marki A. (...) - fioletowe,
- 60 paczek papierosów po 20 sztuk marki J. (...),

- 10 paczek papierosów po 20 sztuk marki D. (...),
  - 6 butelek o pojemności 1 litra z zawartością bezbarwnej cieczy o mocy 37,5 % z etykietą „J.”,
  - 6 dużych worków jutowych z zawartością krajanki tytoniowej o wadze 15 kg każdy worek od którego to towaru należne było cło w kwocie 747,00 zł, należny podatek akcyzowy w wysokości 59 002,00 zł, podatek VAT w wysokości 4517,00 zł.,
- tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 91 § 4 k.k.s. w zb. z art. 65 § 3 k.k.s. w zb. z art. 54 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

Sąd Rejonowy w Mrągowie w VI Zamiejscowym Wydziale Karnym z/s w Biskupcu wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie VI K 27/15

orzekł

I oskarżonego M. T. uznał za winnego tego, że w dniu 22.12.2014 r. przechowywał w pomieszczeniu garażowym przy ul. (...) w B. wyroby akcyzowe importowane bez przedstawienia organowi celnemu i bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy w postaci:

- 700 paczek papierosów po 20 sztuk marki V.,
- 220 paczek papierosów po 20 sztuk marki V. (...),
- 60 paczek papierosów po 20 sztuk marki A.,
- 60 paczek papierosów po 20 sztuk marki A. (...),
- 20 paczek papierosów po 20 sztuk marki A. (...)-fioletowe,
- 60 paczek papierosów po 20 sztuk marki J. (...),
- 10 paczek papierosów po 20 sztuk marki D. (...),
- 6 butelek o pojemności 1 litra z zawartością bezbarwnej cieczy o mocy 37,5 % z etykietą „J.”,
- 6 dużych worków jutowych z zawartością krajanki tytoniowej o wadze 15 kg każdy worek od którego to towaru należne było cło w kwocie 747,00 zł, należny podatek akcyzowy w wysokości 59 002,00 zł, tj. popełnienia czynu z art. 91 § 4 k.k.s. w zb. z art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i za to z mocy ww. przepisów skazał go, a na podstawie art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych.

II. na podstawie art. 30 § 1, 2 i 6 k.k.s. i art. 31 § 1 i 6 k.k.s. orzekł przepadek przez zniszczenie dowodów rzeczowych jak w postanowieniu o dowodach rzeczowych k.26 kat przechowywanych w magazynie depozytowym Placówki Straży Granicznej w B.,

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych, w tym kosztów zniszczenia dowodów rzeczowych.

Od powyższego wyroku apelację wniósł oskarżyciel publiczny zaskarżając przedmiotowe orzeczenie w części dotyczącej wysokości orzeczonej kary grzywny.

Skarżący wyrokowi temu na podstawie 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt 4 k.p.k. zarzucił:

- rażąco niewspółmierność kary wymierzonej M. T. za popełnienie zarzucanego mu czynu w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych. Stosunek do społecznej szkodliwości popełnionego czynu oraz wynikającej z rodzaju i wysokości wyrządzonej Skarbowi Państwa szkody, a także działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej sprawia, że kara ta jest pozbawiona wychowawczo-zapobiegawczego wpływu na oskarżonego i nie ma waloru kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Skarżący stawiając powyższy zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu M. T. kary surowszej w wysokości 290 stawek dziennych przyjmując jedną stawkę w kwocie 175 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie zauważyć należy, że zgromadzone w sprawie dowody Sąd meriti poddał wszechstronnej analizie i ocenie, zgodnie z dyrektywami określonymi w art. 4 k.p.k. Także przeprowadzone w oparciu o tę analizę wnioski są logiczne, zgodne z przesłankami wynikającymi z art. 7 k.p.k. i przekonująco uzasadnione w pisemnych motywach skarżonego wyroku. Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że Sąd I instancji wnikliwie zweryfikował tezy aktu oskarżenia w granicach niezbędnych dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia winy i kwalifikacji prawnej zarzucanego oskarżonemu czynu.

Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynikają powody rozstrzygnięcia o winie oskarżonego, kwalifikacji prawnej przypisanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 91 § 4 k.k.s. w zb. z art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s., a Sąd Okręgowy w pełni podziela przedstawioną tam argumentację.

Przed wszystkim Sąd I instancji prawidłowo, w oparciu o zebrany materiał dowodowy odtworzył przebieg zdarzenia, oceniając dowody w sposób zgodny z zasadami prawa procesowego. W tym miejscu przytoczenia wymaga wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 września 1974 r., zgodnie z którym zasada swobodnej oceny dowodów, leżąca u podstaw prawidłowego wyrokowania, nie może prowadzić do dowolności ocen i takiego wyboru dowodów, którego prawidłowości nie dałoby się skontrolować w trybie rewizyjnym. Ustalenia faktyczne wyroku tylko wtedy nie wykraczają poza ramy swobodnej oceny dowodów, gdy poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, których ocena nie wykazuje błędów natury faktycznej czy logicznej, zgodna jest ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz prowadzi do sędziowskiego przekonania, odzwierciedleniem którego powinno być uzasadnienie orzeczenia. (II KR 114/74 OSNKW 1975/2/28)

W świetle powyższego Sąd pierwszej instancji zasadnie dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, który przyznał się do winy. (k.70) Ponadto przyjęcie winy oskarżonego nastąpiło w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy w szczególności w postaci protokołu przeszukania pomieszczenia garażowego (k. 6-8), wydruku z kalkulatora do wyliczania należności (k.9-11). Sąd Okręgowy podziela ocenę tychże dowodów dokonaną przez Sąd I instancji.

Dokonując prawidłowych ustaleń w sprawie Sąd Rejonowy także prawidłowo rozstrzygnął w kwestii wymierzonej oskarżonemu kary grzywny w wysokości 150 stawek dziennych przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 80 zł. Należy podkreślić, że w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd meriti trafnie wskazał okoliczności mające wpływ na wymiar kary: stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu, w szczególności wysokość narażonych na uszczuplenie należności publicznoprawnych i stopień winy oraz okoliczności łagodzące takie jak przyznanie się oskarżonego do winy, uprzednią niekaralność (k.31). Stąd też w ocenie Sądu Okręgowego wymiar kary został wyznaczony na tle przedmiotowej sprawy w sposób jak najbardziej prawidłowy, uwzględniający wszelkie dyrektywy i zasady wymiaru kary oraz cele indywidualno- i generalno- prewencyjne. Mając na względzie powyższe nie sposób uznać, iż orzeczona kara nie jest wystarczająco surowa, jak to zostało ocenione przez skarżącego. Wymierzenie oskarżonemu kary grzywny w wyższym wymiarze skutkowałoby zbytnią jej dolegliwością w stosunku do wagi popełnionego czynu. Zwrócić należy uwagę, iż kara wymierzona oskarżonemu przez Sąd meriti w sposób właściwy wpłynie na świadomość prawną społeczeństwa jak i odniesie skutek wychowawczo-zapobiegawczy wobec

oskarżonego, który winieni mieć na względzie w przyszłości przestrzeganie porządku prawnego i podejmowanie jedynie działań zgodnych zobowiązującymi normami prawnymi.

W świetle podniesionych okoliczności wymierzenie kary grzywny w wysokości sugerowanej przez oskarżyciela publicznego, to jest 290 stawek dziennych przyjmując jedną stawkę w kwocie 175 zł, w ocenie Sądu odwoławczego nie może zostać podzielone, również mając na względzie sytuację materialną oskarżonego, który utrzymuje się z prac dorywczych, ma na utrzymaniu dwoje dzieci w wieku 7 i 4 lat. Nadto konkubina oskarżonego pracuje tylko na pół etatu. Stąd też grzywna orzeczona przez Sąd Rejonowy będzie dla oskarżonego wystarczająco dolegliwa.

Sąd Rejonowy również zasadnie orzekł zgodnie z art. 30 § 1, 2 i 6 k.k.s. i art. 31 § 1 i 6 k.k.s. przepadek dowodów rzeczowych poprzez ich zniszczenie.

Mając powyższe na uwadze zaskarżony wyrok jako prawidłowy utrzymano w mocy- art.437§1 kpk, art.438pkt.2-4 kpk.

Sąd Okręgowy na podstawie art.624§1 kpk zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, w tym kosztów zniszczenia dowodów rzeczowych uznając, że przemawiają za tym względy słuszności.